

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
21. октобар 2022. године
Београд, Република Србија

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 21.10.2022

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-2174/22		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу одредбе члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1 тачка 1) Закона о Народној скупштини и чланова 150., 190. и 191. Пословника Народне скупштине,

подносимо

**ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О
ЗАБРАНИ КОРИШЋЕЊА ЈЕДНОСТРАНИХ САНКЦИЈА КАО ИНСТРУМЕНТА
СПОЉНЕ ПОЛИТИКЕ,**

с предлогом да се узме у претрес.

За представника предлагача одређен је народни посланик:

Милица Ђурђевић Стаменковски.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/10),

Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној дана _____ 2022. године, доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ

Народне скупштине Републике Србије о забрани коришћења једностраних санкција као инструмента спољне политике

Полазећи од недвосмислене привржености Републике Србије поштовању међународног јавног права и очувању мира и стабилности у међународним односима као најважнијих темеља на којима почива њена спољна политика,

Имајући у виду уставну обавезу најважнијих државних институција да своје спољнополитичко деловање заснивају на заштити и промоцији виталних државних, националних и економских интереса Републике Србије, поштујући при томе општепризнате принципе и правила међународног јавног права,

Подсећајући на темељно начело Повеље УН да се сва отворена међународна питања морају решавати мирним путем и кроз дијалог, без прибегавања унилатерализму и наметања једностраних одлука које нису одобрене од стране УН,

Заснивајући своју политику на поштовању *Декларације о начелима међународног права и пријатељским односима и сарадњи између држава*, која позива чланице међународне заједнице да се уздрже од коришћења или подстицања на коришћење унилатералних економских, политичких или било којих других санкција као средства економске или политичке присиле,

Поздрављајући одлуку Генералне скупштине Уједињених нација о уклањању унилатералних економских санкција као средстава политичке и економске принуде (Резолуција А/51/22, од 27. децембра 1996. године),

Наглашавајући централну улогу Савета безбедности у очувању међународног мира и сигурности који је једини надлежан за увођење рестриктивних мера на међународном нивоу са обавезујућим карактером за све земље чланице УН,

Подсећајући да је Република Србија као пуноправна чланица Организације Уједињених нација првенствено у обавези да поштује Повељу УН и одлуке органа УН, дајући им предност у односу на одлуке осталих држава или међународних организација, било да су оне унилатералне или да су проистекле из билатералних споразума са Републиком Србијом,

Имајући у виду да су Република Србија, њени грађани и сународници у земљама окружења у прошлости већ искусили терет и негативне последице рестриктивних мера

које су наметнуте од стране појединих земаља, као и да санкције највише штете наносе управо цивилном становништву и представљају препреку нормалном привредном развоју,

Народна скупштина Републике Србије утврђује следеће ставове као оквир свог деловања и деловања других државних органа у домену спољне политике:

1. Република Србија у потпуности потврђује своју приврженост поштовању неотуђивог права сваке међународно признате државе да самостално одређује свој политички и економски развој и да бира такво политичко, економско и друштвено уређење које сматра најпримеренијим за благостање својих грађана, у складу са сопственим националним плановима и усмерењима;
2. Република Србија неће примењивати једностране санкције као инструмент своје спољне политике нити ће се придруживати санкцијама које су увеле друге државе и међународне организације, осим у случају када су оне део обавезујућих одлука Савета безбедности, донетих на основу Главе VII Повеље УН;
3. Република Србија поштује и подржава све одлуке донете са циљем да се на међународном нивоу ограничи примена унилатералних санкција, посебно резолуције које су са том намером усвојене у Генералној скупштини УН;
4. Санкције у смислу ове Резолуције подразумевају једностране рестриктивне мере економског, политичког или било ког другог карактера које се предузимају ради политичког или економског притиска, и обухватају одлуке као што су: забрана путовања, забрана извожења одређених производа, економска блокада, ембарго, бојкот, замрзавање страних средстава на рачунима сопствених банака, обустава или забрана давања кредита, ограничења нивоа трговинске размене, увођење казних царинских стопа на увоз робе, прекид научно-техничке и културне сарадње, саобраћајне санкције, спортске санкције и сличне мере;
5. Народна скупштина захтева од Владе Републике Србије да је редовно извештава о свим релевантним питањима у вези са применом ове Резолуције и спровођењу овде наведених активности и мера;
6. Ова резолуција и њоме утврђени правац, смернице и циљеви државне политике обавезујући су за све државне органе, организације и јавне функционере и могу бити измењени једино новом резолуцијом Народне скупштине Републике Србије.

Ову Резолуцију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

У Београду, _____ 2022. године

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у одредби члана 99., став 1, тачка 7 Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије, као и у члану 8, став 1, Закона о Народној скупштини, којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси резолуције.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Све отворенији притисци на Републику Србију да усклади своју спољну политику са политиком Европске уније и уведе санкције Руској Федерацији представљају вид недопустивог мешања у унутрашња питања наше државе и усмерена су ка томе да оспоре њено право на вођење самосталне и независне спољне политике, у складу са дугорочним стратешким државним, националним и економским интересима. Република Србија као суверена и међународно призната држава, чланица УН са пуним међународноправним субјективитетом није у обавези да своје спољнополитичке одлуке усаглашава са интересима других држава и међународних организација нити са званичним позицијама Европске уније јер није њена пуноправна чланица. Такође, обавеза наше државе да усклади своју спољну политику са политиком ЕУ не проистиче ни из Споразума о стабилизацији и придруживању који не предвиђа обавезу безусловног прихватања одлука које су донете у оквирима институција ЕУ нити дужност поступања према њима по аутоматизму. Поред тога, Република Србија је као пуноправна чланица Уједињених нација у обавези да поштује примат Повеље УН у односу на све друге међународне споразуме и сходно одлукама Генералне скупштине може да подржи само оне рестриктивне мере које су у складу са међународним правом одобрене од стране Савета безбедности УН. У интересу Србије није да примењује политику унилатералних санкција према било којој међународно признатој држави јер то угрожава њене билатералне односе, нарушава принцип пријатељских односа између земаља чланица УН, ствара непотребне ризике у сфери безбедносне и енергетске стабилности и представља озбиљну препреку нормалној привредној сарадњи, трговинској размени и онемогућава економски напредак. Такође, једностране санкције представљају вид репресивне политике и политике кажњавања која највише погађа цивилно становништво. Предложеном резолуцијом и заузетим ставовима уважавају се горе изнете чињенице и афирмише потреба за заштитом виталних интереса Републике Србије и њених грађана пред свим нежељеним ефектима који могу да наступе евентуалном одлуком државних органа о примени једностраних санкција. Предложена резолуција обавезује Владу Републике Србије да се у погледу санкција руководи искључиво поштовањем општеприхваћених правила међународног јавног права, Повеље УН и интереса грађана који су током деведесетих година на сопственом примеру искусили терет једностраних санкција

и који у огромној већини не подржавају политику увођења рестриктивних мера као инструмента спољне политике.

III. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

За спровођење ове резолуције нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

Предлог Резолуције су својим потписима подржали НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

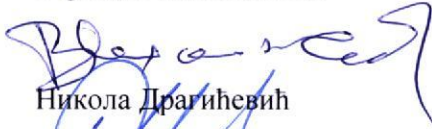
Бошко Обрадовић

Др Милош Јовановић

Војислав Михаиловић

Никола Драгићевић

Зоран Зечевић

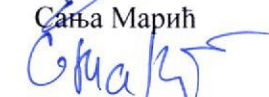
Драган Николић

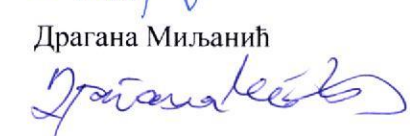
Страхиња Ерац

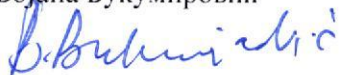
Сања Марић

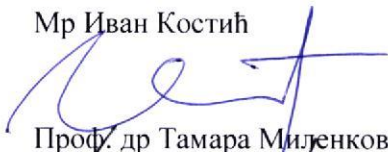
Драгана Миљанић

Бојана Букумировић

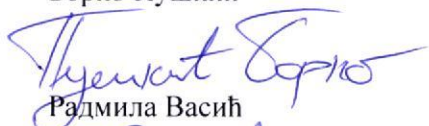
Мр Иван Костић

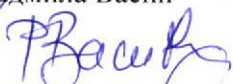
Проф. др Тамара Миленковић Керковић

Борко Пушкић

Радмила Васић

Милован Јаковљевић

Горица Гајић

Марија Војиновић

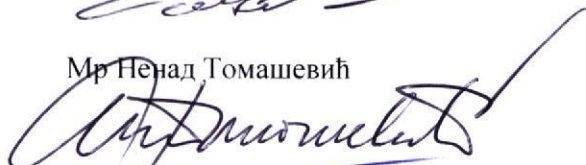
Милоратка Бојовић

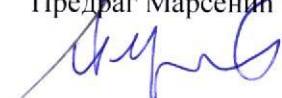
Зоран Сандић

Мр Ненад Томашевић

Предраг Марсенић

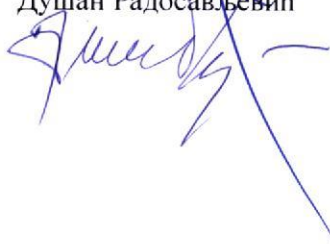
Дејан Шулкић

Верољуб Стевановић

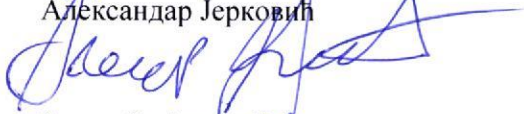
Душан Радосављевић

Љубинко Ђурковић

Александар Јерковић

Зоран Стојановић

